

Sv. Klemen Rimski

Pismo Korinčanom

(izbor)

Božja Cerkev, ki prebiva v Rimu, Božji Cerkvi v Korintu, poklicanim in posvečenim v Božji volji po našem Gospodu Jezusu Kristusu: milost in mir naj pomnoži v vas vsemogočni Bog po Jezusu Kristusu!

1. Zaradi nenadnih nesreč in nezgod, ki druga za drugo prihajajo nad nas, mislimo, bratje, da smo postali nekoliko pozno pozorni na to, da preiščemo vaše razmere. Mislimo namreč, predragi, na umazani in brezbožni upor, ki bi moral biti Božjim izvoljencem tuj in neznan in ki ga je nekaj prenagljenih in samovoljnih ljudi razvnelo do tolikega brezumja, da se vaše častno, povsod spoštovano in pri vseh ljudeh po pravici ljubljeno ime zelo skruni.

4. Pisano je namreč tako: »In zgodilo se je po mnogih dneh, da je prinesel Kajn od sadov zemlje dar Gospodu; in tudi Abel sam je prinesel od prvencev svojih ovac in njihove maščobe. In pogledal je Bog na Abela in njegove darove, za Kajna in njegove daritve se pa ni zmenil. In Kajn se je zelo razžalostil in lice mu je upadlo. In Bog je rekel Kajnu: »Zakaj si postal žalosten in zakaj ti je upadlo lice? Mar nisi grešil, če si prav daroval, nisi pa prav razdelil? Miruj! K tebi se bo vrnil tvoj dar in ti boš gospodoval nad njim.« In Kajn je rekel bratu Abelu: »Pojdiva na polje!« In zgodilo se je, ko sta bila na polju, da se je vzdignil Kajn zoper brata Abela in ga ubil« (1 Mz 4,3-8). Vidite, bratje, ljubosumnost in zavist sta izvršili bratomor. Zaradi ljubosumnosti je bežal naš oče Jakob pred bratom Ezavom. Ljubosumnost je bila vzrok, da je bil Jožef preganjan do smrti in prišel v suženjstvo. Ljubosumnost je prisilila Mojzesa, da je bežal pred faraonom, egiptovskim kraljem, ker mu je rekel njegov rojak: »Kdo te je postavil za razsodnika in sodnika nad nami? Ali me hočeš ubiti, kakor si ubil včeraj Egipčana?« (2 Mz 2,14). Zaradi ljubosumnosti sta morala Aron in Marija prenočevati zunaj tabora. Ljubosumnost je vrgla Datana in Abirona živa v podzemlje, ker sta se dvignila zoper služabnika božjega Mojzesa. Iz ljubosumnosti so zavidali Davidu ne le drugorodci, ampak ga je preganjal tudi Savel, izraelski kralj.

5. Toda pustimo stare zglede, stopimo k najbližjim junakom! Vzemimo vzvišene zglede svojega rodu! Zaradi ljubosumnosti in zavisti sta bila preganjana največja in najpravičnejša stebra Cerkve in se borila do smrti. Postavimo si pred oči dobra apostola! Peter je pretrpel zaradi krivične ljubosumnosti ne eno ali dve, ampak več muk in se tako preselil po mučeniški smrti na kraj slave, kakor je zaslužil. Zaradi ljubosumnosti in prepira je pokazal Pavel nagrado za potrpežljivost:

sedemkrat je nosil okove in bil preganjan, kamenjan, pridigal je na vzhodu in zahodu, prejel vzvišeno slavo svoje vere, učil ves svet pravičnosti, prišel do meje zahoda in pretrpel mučeniško smrt od oblastnikov. Tako se je ločil od sveta in se preselil na sveti kraj, ko nam je postal največji vzor potrpežljivosti.

9. Zato se pokorimo njegovi vzvišeni in slavni volji, ponižno ga prosimo usmiljenja in dobrohotnosti, padimo predenj na kolena in se obrnimo do njegove usmiljenosti; prej pa pustimo ničeve napore, prepir in ljubosumnost, ki vodi v smrt. Uprimo oči v tiste, ki so popolno služili njegovi vzvišeni slavi! Vzemimo Henoha, ki je bil pokoren in pravičen; zato ga je Bog vzel in nihče ni videl njegove smrti. Noe, ki je bil tudi zvest, je po svoji službi svetu oznanjal prerojenje; in Gospod je po njem rešil bitja, ki so v slogi stopila v ladjo.

10. Abraham, imenovan prijatelj, je bil spoznan za zvestega, ker je bil pokoren Božjim besedam. Iz pokorščine je zapustil svojo zemljo, svoj rod in hišo svojega očeta; zapustil je majhno zemljo, neznatno sorodstvo in nizko hišo, da bi prejel za dediščino Božje obljube.

14. Prav je torej, bratje, in pobožno, da smo bolj pokorni Bogu, kakor da gremo za tistimi, ki z oholostjo in nemirov vodijo v ostudno ljubosumnost. Ne bomo namreč imeli majhne škode, ampak v veliko nevarnost bomo prišli, če se slepo predamo volji ljudi, ki ščuvajo k prepiru in upor, da nas odtujijo temu, kar je prav.

42. Apostoli so prejeli za nas evangelij od Gospoda Jezusa Kristusa, Jezusa Kristusa je pa poslal Bog. Kristusa je torej poslal Bog, apostole pa Kristus; oboje se je torej zgodilo pravilno po Božji volji. Prejeli so torej zapovedi, popolnoma jih je prepričalo vstajenje našega Gospoda Jezusa Kristusa, verovali so v Božjo besedo in navdahnjeni od Svetega Duha šli oznanjat evangelij, da prihaja Božje kraljestvo. Oznanjali so torej po deželah in mestih in svoje prvence, potem ko so jih preskusili v Duhu, postavljali za škofe in diakone prihodnjih vernikov.

44. Ker so torej prejeli popolno spoznanje, so zaradi tega postavili prej imenovane in nato dali zakon, da bi potem, ko bodo zaspali, drugi preizkušeni možje prejeli njihovo službo. Mislimo torej, da ni pravično vreči iz službe može, ki so jih postavili oni sami ali drugi spoštovani možje in je potrdila vsa cerkev, če so vrh tega brez graje služili čredi Kristusovi ponižno, mirno in nesebično in so o njih dolgo časa vsi pohvalno govorili.

49. Kdor ima ljubezen v Kristusu, naj izpolnjuje Kristusove zapovedi. Kdo more opisati vez Božje ljubezni? Kdo je zmožen opisati njeno veličastno lepoto? Visokosti, h kateri nas vodi ljubezen, ni mogoče opisati. Ljubezen nas druži z Bogom, ljubezen pokrije obilico grehov, ljubezen vse prenese, vse potrpi; v ljubezni ni nizkotnih misli ne prevzetnih; ljubezen ne pozna razkola, ljubezen se

ne upira, ljubezen dela vse v slogi. V ljubezni so postali vsi Božji izvoljenci popolni, brez ljubezni pa ni Bogu nič všeč. V ljubezni nas je priklenil Bog nase; zaradi ljubezni, ki jo je imel do nas, je po Božji volji dal za nas svojo kri Jezus Kristus, naš Gospod, in svoje meso za naše meso in svojo dušo za naše duše.

57. Vi torej, ki ste povzročili upor, se pokorite predstojnikom, sprejmite kazen za pokoro in uklonite kolena svojega srca! ...

58. Sprejmite naš nasvet in ne boste se kesali. Kakor namreč gotovo živi Bog in živi Gospod Jezus Kristus in Sveti Duh, vera in upanje izvoljenih, se bo zgodilo tako: Kdor v ponižnosti in z vztrajno krotkostjo neutrudno izpolnjuje Božje postave in zapovedi, ta bo uvrščen in prištet v število tistih, ki bodo rešeni po Jezusu Kristusu, po katerem mu je čast na veke vekov. Amen.

60. S tem, kar si ustvaril, si pokazal večni red v svetu. Ti, Gospod, ki si ustvaril svet, ki si zvest v vseh rodovih, pravičen v sodbah, čudovit v moči in veličastvu; moder, ko ustvarjaš, in razumen, ko ustvarjeno utrjuješ; dober do vsega, kar vidimo, in zvest tistim, ki v tebe zaupajo; ki si dobroten in usmiljen: odpusti nam naše prestopke, krivice, pregrehe in zablode! Ne glej vsakega greha svojih hlapcev in dekel, ampak nas očisti v svoji resnici in uravnaj naše korake, da bomo hodili v svetosti srca in delali tako, kakor je prav in všeč tebi in našim predstojnikom. Da, Gospod, naj zasveti tvoje obličje na nas, da bomo v miru uživali dobrote, da nas bo tvoja močna roka ščitila in nas bo tvoja dvignjeni laketi rešil vsakega greha, in osvobodi nas tistih, ki nas po krivici sovražijo. Daj slovo in mir nam in vsem prebivalcem na zemlji, kakor si dal našim očetom, ko so te klicali pobožno v veri in resnici.

65. Milost Gospoda našega Jezusa Kristusa bodi z vami in z vsemi povsod, ki jih je poklical Bog in on sam, po katerem naj mu bo večna slava, čast, moč in veličastvo, večno vladanje od vekov na veke vekov. Amen.

Prevod Franca Ksaverja Lukmana
pregledala Gorazd Kocijančič in Miran Špelič.